

UNDER RÖNN OCH SYRÉN

Herman Palm

Blom-man - de skö - na da - lar, hem för mitt
 hjär - tas ro! Lum - mi - ga grö - na
 sa - lar, där vår och kär - lek bo!
 So - li - ga barn av luft och ljus,
 o, jag för - står ert tys - ta sus.
 Blom - man - de skö - na da - lar,
 hem för mitt hjär - tas ro!

Kom, du min vän i skogen,
 kom, vid min sida sjung!
 Skogen är evigt trogen,
 våren är evigt ung.
 Livet förgår som kvällens fläkt,
 evig är vårens andedräkt.
 Kom, du min vän, etc.

Blommande sköna dalar
 stråla av sällhet då.
 Klarare våren talar,
 bättre vi den förstå.
 Aftonen rodnar, vakan slår,
 stilla en doft ur hjärtat går.
 Blommande sköna, etc.

Zacharias Topelius